

СПОРТИСТИ НИСУ ЗАСЛУЖИЛИ ДА БУДУ КОЛАТЕРАЛНА ШТЕТА

Проф. др Ненад Пујић*

Републику Србију и њене грађане у два мајска дана задесиле су две трагедије какве се не памте на овим просторима. У масовним убиствима изгубљено је осамнаест невиних живота. Трагедије су дубоко уздрмале наше друштво и, разумљиво, произвеле револт према оружју и свима који оружје користе.

Држава је на ове догађаје промтпно реаговала и донела низ мера, међу којима су и оне које се тичу разоружања и контроле оружја у поседу стрелачких клубова и грађана, као и двогодишњи мораторијум на издавање оружних листова.

Стрелачки савез Србије саучествује у болу и тузи са породицама, родбином и пријатељима настрадалих, а поводом ових трагичних догађаја више је пута излазио у сусрет захтевима медија да објасни разлику између спортског стрелаштва и других врста гађања која се практикују у такозваним комерцијалним стреланама – стреланама које нису у функцији олимпијског спорта и система спорта Републике Србије. Тих разлика су свесни стручњаци у спорту, Министарство спорта и Олимпијски комитет Србије, па ипак их је, због шире јавности, неопходно додатно потцртати. Мешање спорта са оним што спорт није може произвести катастрофалне последице по најтрофејнији српски индивидуални олимпијски спорт и нарушити углед и репутацију Савеза и његових удружених чланица, као и свих спортиста – од најмлађих пионирских категорија до славом овенчаних репрезентативаца Републике Србије.

Оружје је у рукама спортских стрелаца спортски реквизит, као што су то у другим спортовима: тениски рекет, лопта, когље, лук и стрела, кладиво, штап за хокеј, весло, бејзбол палица итд. Наравно да сваки од побројаних реквизита може бити злоупотребљен, као што могу бити злоупотребљене и спортске вештине попут оних борилачких. Нажалост, у мајским масакрима средство извршења је било оружје, али нису спортски стрелци злоупотребили свој спортски реквизит, нису они били виновници злочина нити имају било какве везе са тим злочинима. У својој историји дугој 136 година и богатој традицији, са поносом можемо рећи да није забележен случај да је иједан стрелац своју вештину злоупотребио на штету другог човека или живог бића. Спортски стрелци гађају у статичну кружну папирну или електронску metu, имајући за циљ да сакупе поене (кругове), да победе себе, а тек потом и спортске ривале. Спортско стрелаштво има број-

не позитивне ефекте на развој личности, као и безбедносне културе уопште. То је традиционални олимпијски спорт, који негује дух олимпизма, врлине, племенитост и витештво.

У спортском стрелаштву тренажни процеси и такмичења одржавају се по строгим правилима Савеза, правилима која су ригорознија од актуелног Закона о оружју и муницији. Правилник Савеза

забрањује обуку и тренажни процес малолетних лица у употреби оружја великог калибра (оружја којим су мајски злочини почињени). Спортски стрелци млађих категорија тренирају у строго контролисаним условима, уз обавезно присуство лиценцираног тренера, и такмиче се у олимпијским дисциплинама ваздушним и малокалибарским оружјем

што стрелачки спорт сврстава у ред најбезбеднијих спортова.

Каква правила важе у комерцијалним стреланама, које грађанству нуде услуге рекреативног гађања из ватреног оружја и које су профитно оријентисане, ми сазнања немамо, будући да оне нису чланице Стрелачког савеза Србије. То остаје на надлежним државним органима да утврде.

Стрелачки савез Србије поздравља акцију контроле законитости рада свих стрелачких клубова, како спортских тако и комерцијалних, као и физичких лица која легално поседују оружје. Исто тако, Савез подржава све активности усмерене на разоружање грађана који оружје држе у нелегалном поседу.

Са друге стране пак неселективна примена мера мораторијума на набавку оружја и забране мало-

не коришћења оружја не буду изузете млађе категорије спортских стрелаца, Србија неће имати подмладак који треба да стаса за Олимпијске игре у Лос Анђелесу 2028. године.

Деценијама уназад стрелачки спорт у Србији тешко преживљава – стрелци једва да имају основне инфраструктурне услове за рад, као аматерски спорт немају сопствене изворе финансирања (опстају искључиво уз помоћ државе), нити имају адекватну медијску пажњу, али са готово сваких Олимпијских игара донесу једну или више олимпијских медаља. Да апсурд буде већи, „мали“ аматерски и невидљиви спорт који деценијама уназад промовише Републику Србију широм света у најбољем светлу, у Србији је потпуно неосновано добио негативну медијску пажњу. Спортско стрелаштво које промовишемо, негујемо и развијамо заједно

Фото Стрелачки савез Војводине

► Стрелачки спорт у Србији тешко преживљава: нема сопствене изворе финансирања, опстаје искључиво уз помоћ државе, али са готово сваких Олимпијских игара донесе једну или више медаља. Да апсурд буде већи, овај аматерски и невидљиви спорт који деценијама промовише нашу земљу широм света у најбољем светлу, у Србији је потпуно неосновано добио негативну медијску пажњу

– међународним званичним дисциплинама за омладинске узрастне категорије, које су универзално прописане правилницима Европске стрелачке конфедерације, Светске стрелачке федерације и Међународног олимпијског комитета. На пример, Олимпијске игре младих, које су под патронатом Међународног олимпијског комитета и Светске спортске стрелачке федерације, одржавају се у спортском стрелаштву за узраст од 14 до 18 година. Спортске повреде су, статистички гледано, много ређе у стрелаштву у односу на друге спортове,

летним лицима да оружје користе, којима би било обухваћено и спортско стрелаштво, довело би до гашења нашег најтрофејнијег олимпијског спорта који је Србији донео чак 14 олимпијских медаља. У случају да стрелачки спорт, под ингеренцијом Стрелачког савеза Србије, као националног и препознатљивог гранског савеза, не буде изузет од мера забране набавке спортског оружја, репрезентативци неће имати спортске реквизите за припреме и наступ на предстојећим Олимпијским играма у Паризу 2024. године. Исто тако, уколико од забра-

са Министарством спорта, Олимпијским комитетом Србије, Светском спортском стрелачком федерацијом и Међународним олимпијским комитетом, никада није било спојиво са било којим обликом криминалног и девијантног понашања. Најзаслужнији српски спортисти, стога, нису заслужили да буду колатерална штета масовних злочина. Апелујемо на надлежне да приликом прописивања и имплементације мера воде рачуна о оправданим интересима и потребама стрелачког спорта како не би биле произведене несагледиве последице по наш најтрофејнији индивидуални олимпијски спорт.

*Председник Стрелачког савеза Србије